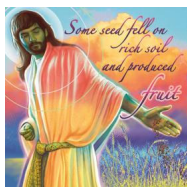

FIFTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME
PIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA **JULY 12, 2026**

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

FIFTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME JULY 12, 2026

The seed is the word of God, Christ is the sower. All who come to him will have life forever.

Today's Gospel marks the beginning of the third long discourse given by Jesus in the Gospel of Matthew. Over the next few weeks, the Gospel readings will consist of the entire 13th Chapter of Matthew's Gospel, a lengthy teaching discourse.

Throughout this discourse, Jesus will offer several parables to illustrate for his listeners what he means by the kingdom of heaven. He begins with the parable of the sower, which appears rather straightforward—of course seeds grow best in good soil. Seeds that miss the soil, are sown on rocky ground, or are sown among other plants will not grow. The surprise in the parable is the enormous yield of the seed that is sown on good soil.

Jesus then explains his use of parables. Jesus seems to suggest that he uses parables to teach because the meanings of parables are not self-evident. The hearer must engage in some degree of reflection in order to comprehend the message of a parable. In this way, the medium—the parable—models the point of the parable of the sower. Those who are willing to engage themselves in the effort to understand will be rewarded by the discovery of the message and will bear fruit.

To bring home the point, Jesus interprets the parable of the sower to his disciples. The different types of soil in which the seeds are sown are metaphors for the disposition with which each individual hears the teaching about the kingdom of heaven. Some will be easily swayed away from the kingdom of heaven. Some will receive it for a time but will lose it when faced with difficulties. Some will hear the word but will then permit other cares to choke it out. Yet some will receive it well, and the seed will produce abundant fruit.

— Internet

Today's Readings: *Dt 30:10-14; Ps 69:14, 17, 30-31, 33-34, 36, 37; Coll:15-20; Lk 10:25-37*

TREASURES FROM OUR TRADITION

With the Reformation, some early Protestants, including the "Anabaptists," rejected infant baptism in favor of "believer's baptism." Against Orthodox and Catholic practice, which favored baptism as soon as possible for a newborn, these movements desired that the candidate for baptism speak for him or herself at a mature age, not through godparents as an infant. Today, it is clear that they were rejecting a very ancient practice (even as early as the second century) of baptizing children of all ages. Children came first in ancient baptismal ceremonies, and someone would speak for them. Gregory of Nazianzen wanted to delay the baptism of children to three years of age, since at that age they could retain at least some impression of the liturgy. He made an exception for the very ill, who were to be baptized ahead of the annual Easter baptism. That means that infants and children were normally baptized together with adults, and that everyone received confirmation and the Eucharist.

The tone of the early bishops' writings is generous and compassionate, and seeks to build up the eucharistic assembly by widely celebrating the gift of the Holy Spirit. If a priest celebrated baptism, then the gift of the Spirit was postponed for the bishop, but with no regard for the person's age. So, until the fifth century, confirmation was for infants, too.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

A FAMILY CONNECTION

Today's Gospel reminds us that in order for God's Word to take root in us and produce abundant fruit, we must endeavor to be like good soil. Families, in particular, hold the responsibility for "preparing the soil" so that the seeds of God's Word can grow strong. There are many ways in which families do this—family traditions in which faith is celebrated, prayer and reading of Scripture, and instruction on the faith. In these ways, parents fulfill the promises they made at their child's Baptism.

Gather together as a family and reflect together on the Sacrament of Baptism. Tell the story of the Baptism of each child, showing any pictures that were taken. If you have your child's Baptism candle or gown, share these as well. Recall together that one of the promises that parents make at their child's Baptism is to bring them up in the practice of our faith. Talk together about the importance of this promise to your family. Then read together today's Gospel, Matthew 13:1-23. Reflect together on the ways in which your family practices your faith (daily prayer, Mass attendance, religious instruction, etc.). Remind one another that we do these things as a family so that God's Word can take root in our lives and produce abundant fruit. Conclude in prayer together by praying today's Psalm, Psalm 65.

—Internet

GOD'S WORDS

Each day we are bombarded with thousands of words. From the moment our clock radios click on in the morning, until the last moment of the day when the television is turned off or someone bids us "good-night," our life is filled with words. Some words that we hear bring news that leaves us feeling low. Some words lift our spirits. Many of the words we hear are trying to get us to buy something. Some words are hurtful. Today the Church focuses our attention on hearing the word of God. Are God's words just more of the same—part of the endless stream of words that flow into our ears each day? The challenge today is to allow God's word to inspire us in new ways so that our outlook and attitudes align themselves more closely with the heart and mind of Christ Jesus.

— Copyright © J. S. Paluch Co.

FRUIT OF THE WORD

The seed is the word of God. The agricultural metaphors in all of today's readings give richness to the message that the word of God, cultivated in our hearts, bears much fruit in our lives. Creation itself awaits the redemption of all, even as our bodies await the resurrection. Just as we will rejoice in the fulfillment of God's word, so will all of creation sing for joy in the Reign of God. The word of God is effective and holy; it brings about exactly what it says.

KOMENTARZ LITURGICZNYCykl A, **15 Niedziela Roku Zwykła**Czytania: *Iz 55:10-11; Ps 65:10, 11, 12-13, 14;**Rz 8:18-23; Mt 13:1-23*

Przedziwna jest skuteczność Słowa Pańskiego. Swoim słowem Pan Bóg powołał z nicości do istnienia cały świat widzialny i podtrzymuje go w istnieniu. Jest również Słowo Boże kierowane do człowieka. Samo w sobie posiada ono niezwykłą moc, która potrafi przeniknąć aż do głębi wnętrza człowieka i odmienić jego postępowanie. Żeby jednak osiągnęło tę skuteczność musi - podobnie jak ziarno rzucone w ziemię - trafić na dobrą glebę serca ludzkiego.

Niestety różny los spotyka ziarno słowa Bożego, które tak obficie jest rzucane obecnie, zwłaszcza w liturgii słowa we Mszy św. Czasem przynosi owoc stokrotny, sześćdziesięciokrotny lub trzydziestokrotny, a czasem niestety w ogóle nie owocuje. Wszystko zależy od tego, jak ktoś przyjmuje ziarno Słowa i czy podejmuje wysiłek, by ono wydało owoc.

Utrapienia i to w różnej formie są w sposób "naturalny" związane z życiem ludzkim, a nawet zwykło się mówić, że nieszczęścia chodzą parami. Co więcej, czasem ludzie wierzący zdają się wypowiadać jakby pewien zarzut, że znacznie częściej doświadczają dotychczas tych, którzy żyją sprawiedliwie.

Można oczywiście na ten "zarzut" odpowiedzieć, że Bóg doświadczając sprawiedliwych daje im szczególną okazję do ukazania wierności, że złoto próbuje się w ogniu, że ludzie tzw. źli zawsze przynajmniej odrobinę dobra czynią w swoim życiu, za co być może tutaj na ziemi odbierają zapłatę - ale problem pozostanie zawsze problemem. Dla jego złagodzenia niewątpliwie ważną rzeczą jest uświadomienie sobie, że wszystko, co dzieje się na świecie ma swój kres i wcześniej czy później mija - a zawsze stoi przed nami wieczność. Będzie ona dla nas szczęśliwa, jeśli odpowiednio wykorzystamy życie ziemskie, a w tym i utrapienia, których nigdy nie można stawić na równi z chwałą, jaka ma się w nas objawić.

Najpierw trzeba przyjąć słowo Boże, co wymaga nie małego wysiłku. Czymś podstawowym jest wewnętrzne nastawienie, z jakim przychodzimy słuchać słowa Bożego. Musi się ono wyrazić przede wszystkim głęboką wiarą i przekonaniem, że sam Bóg przemawia do człowieka, gdy Pismo św. jest czytane. W czasie zgromadzenia liturgicznego czymś niezmiernie ważnym jest także wspólna troska o wytworzenie zewnętrznej oprawy umożliwiającej przyjęcie głoszonego słowa (a więc zachowanie ciszy, odpowiednie nagłośnienie itd.). Gdy w tej atmosferze dociera do nas słowo Boże, trzeba rozważać je w swoim sercu, zastanawiając się zwłaszcza nad tym, czego domaga się ono konkretnie ode mnie.

Ochocze przyjęcie słowa stanowi jednak dopiero pierwszy krok do zapewnienia jego skuteczności. Idąc później w życie, musimy pokonać jeszcze wiele trudności, by usłyszane słowo "stało się ciałem" w naszym życiu i dlatego dopiero tutaj weryfikuje się jego skuteczność.

Może się zdarzyć, że zaraz po wyjściu z kościoła zapominamy o tym, czego Bóg domagał się od nas, gdyśmy słuchali słów Pisma świętego. Kiedy indziej pierwsze

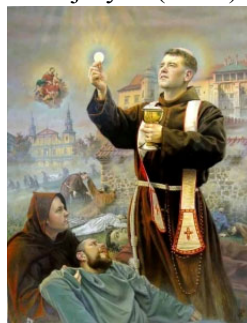
trudności w realizowaniu słowa Bożego potrafią nas tak zniechęcić, że rezygnujemy z najlepszych postanowień. Najczęściej zaś troski codziennego życia tak nas absorbują, że po prostu szybko zapominamy o sprawach Bożych.

A więc mamy nie tylko z radością przyjmować słowo Boże i rozważać je w swoim sercu, lecz także później nie żałować wysiłku, by zaowocowało ono życiem w pełni chrześcijańskim.

.. ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚW. SZYMON Z LIPNICY—18 LIPCA

(1438-1482) – polski święty Kościoła katolickiego, prezbiter, kapłan z franciszkańskiego Zakonu Braci Mniejszych (OFM) - oo. Bernardynów.

Rodzice św. Szymona, Anna i Grzegorz, mimo iż nie byli zamożni, starali się zapewnić mu jak najlepsze wychowanie. W 1454 r. Szymon rozpoczął, a w 1457 ukończył wydział nauk wyzwolonych na studiach uniwersyteckich na Akademii Krakowskiej, uzyskując tytuł bakałarza.

8 września 1453 r. św. Jan Kapistran założył w Krakowie pierwszy w Polsce klasztor Obserwantów pw.

św. Bernardyna ze Sieny. Prawdopodobnie pod wpływem jego żarliwych kazań św. Szymon w 1457 r. wstąpił, podobnie jak wielu innych młodych ludzi w tamtym okresie, do zakonu bernardynów. Po odbyciu nowicjatu pod kierunkiem o. Krzysztofa z Varese złożył w 1458 r. pierwsze śluby zakonne.

Po ukończeniu studiów teologicznych Szymon otrzymał ok. 1460/1462 święcenia kapłańskie. Najpierw pełnił posługę jako przełożony tarnowskiego konwentu. Następnie przeniósł się na Stradom do Krakowa, gdzie poświęcił się głoszeniu kazań, znanych z jasności i mądrości. Podobnie jak św. Bernardyn ze Sieny i św. Jan Kapistran, o. Szymon szerzył nabożeństwo do Imienia Jezus, nawracając licznych grzeszników. W 1463 r., jako pierwszy wśród Braci Mniejszych, został kaznodzieją zakonnym i katedralnym na Wawelu w Krakowie.

O wielkiej powadze, jaką się cieszył Szymon wśród swoich współbraci, świadczy i to, że został wybrany wraz z kilkunastoma innymi bernardynami delegatem prowincji polskiej, aby uczestniczył w uroczystościach przeniesienia relikwii św. Bernardyna do nowego kościoła wystawionego ku jego czci w Akwilei (1472).

W życiu zakonnym odznaczał się surowością życia. Bardzo czcił Najświętszy Sakrament i Matkę Bożą oraz Imię Jezus. Od lipca 1482 r. do 6 stycznia 1483 r. Kraków dotknięty był epidemią cholery. Wówczas franciszkańscy zakonnicy z klasztoru bernardynów, a wśród nich św. Szymon, niestrudzenie otaczali chorych opieką. Ojciec Szymon gorliwie opiekował się chorymi i udzielał sakramentów. Wkrótce sam zachorował. Z pokorą znosząc cierpienia choroby, przy końcu życia wyraził pragnienie, aby pochowano go pod progiem kościoła.

Zmarł w szóstym dniu choroby, 18 lipca 1482 r. Po śmierci Szymona odnotowano ponad 370 cudownych uzdrowień i łask przypisywanych jego wstawiennictwu, a grób świętego odwiedzali liczni pielgrzymi.

NMP Z GÓRY KARMEL SZKAPLERZ KARMELITAŃSKI—16 LIPCA

To wspomnienie zwraca nas ku Maryi objawiającej się na górze Karmel, znanej już z tekstów Starego Testamentu - z historii proroka Eliasza (1 Krl 17, 1 - 2 Krl 2, 25). W XII wieku po Chrystusie do Europy przybyli, prześladowani przez Turków, duchowi synowie Eliasza, prowadzący życie kontemplacyjne na Karmelu.

Szczególnie szybko zakon rozwijał się w Anglii, do czego przyczynił się m.in. wielki czciciel Maryi, św. Szymon Stock, szósty przełożony generalny zakonu karmelitów. Wielokrotnie błagał on Maryję o ratunek dla zakonu. W czasie jednej z modlitw w Cambridge, w nocy z 15 na 16 lipca 1251 r., ujrzał Bożą Rodzicielkę w otoczeniu Aniołów. Podała mu Ona brązową szatę, wypowiadając jednocześnie słowa:

„Przyjmij, synu, szkaplerz twego zakonu, jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów.

Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania.”

Szkaplerz nosili liczni władcy europejscy i niemal wszyscy królowie polscy (od św. Jadwigi i Władysława Jagiełły poczynając), a także liczni święci, również spoza Karmelu, m.in. św. Jan Bosko, św. Maksymilian Maria Kolbe i św. Wincenty a Paulo. Sama Matka Boża, kończąc swoje objawienia w Lourdes i Fatimie, ukazała się w szkaplerzu, wyrażając przy tym wolę, by wszyscy go nosili. Na wzór szkaplerza karmelitańskiego powstały także inne, jednakże ten pozostał najważniejszy i najbardziej powszechny. W wieku 10 lat przyjął szkaplerz karmelitański także św. Jan Paweł II. Nosił go do śmierci.

Szkaplerz początkowo był wierzchnią szatą, której używali dawni mnisi w czasie codziennych zajęć, aby nie brudzić habitu. Spełniał więc rolę fartucha gospodarczego. Potem przez szkaplerz rozumiano szatę nałożoną na habit. Piszemy o nim już reguła św. Benedykta w kanonie 55 dotyczącym ubrania i obuwia braci. Wszystkie dawne zakony noszą po dzień dzisiejszy szkaplerz. Współcześnie szkaplerz oznacza strój, który jest znakiem zewnętrznym przynależności do bractwa, związanego z jakimś konkretnym zakonem.

Ponieważ było niewygodnie nosić szkaplerz taki, jaki nosili przedstawiciele danego zakonu, dlatego z biegiem lat zamieniono go na dwa małe kawałki płótna, zazwyczaj z odpowiednim wizerunkiem na nich. Na dwóch tasiemkach noszono go w ten sposób, że jedno płócienko było na plecach (stąd nazwa łacińska scapulare), a druga na piersi. Taką formę zachowały szkaplerze do dnia dzisiejszego. W roku 1910 papież św. Pius X zezwolił ze względów praktycznych na zastąpienie szkaplerza medalikiem szkaplerznym.

W przypadku szkaplerza karmelitańskiego na jednym kawałku powinien być umieszczony wizerunek Matki Bożej Szkaplerznej, a na drugim - Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jedna część powinna spoczywać na piersiach, a druga - na plecach. Szkaplerz musi być poświęcony według specjalnego obrzędu.

Szkaplerz, będący znakiem maryjnym, zobowiązuje do chrześcijańskiego życia, ze szczególnym ukierunkowaniem na uczczenie Najświętszej Maryi Dziewicy potwierdzanym codzienną modlitwą *Pod Twoją obronę*.

—brewiarz.pl

OUR LADY OF MOUNTAIN KARMEL CARMELITE SCAPULAR—JULY 16

This memorial draws us to Mary, who appears on Mount Carmel, already known from the texts of the Old Testament - the story of the prophet Elijah (1 Kings 17: 1-2 Kgs 2: 25). In the 12th century AD, the spiritual sons of Elijah, persecuted by the Turks, came to Europe, leading a contemplative life in Carmel.

The order developed particularly quickly in England, which was due to, among others, a great worshiper of Mary, St. Simon Stock, the sixth general superior of the

Carmelite Order. He repeatedly pleaded with Mary for help for the Order. During one of the prayers at Cambridge, on the night of July 15/16, 1251, he saw the Mother of God surrounded by Angels. She handed him a brown robe, at the same time uttering the words:

“My son, accept the scapular of your law, as a sign of my brotherhood, a privilege for you and all the Carmelites. Whoever dies in it will not experience the fire of hell. This is a sign of salvation, rescue in dangers, a covenant of peace and eternal obligation.”

The scapular was worn by numerous European rulers and almost all Polish kings (beginning with St. Jadwiga and Władysław Jagiełło), as well as by numerous saints, also from outside Carmel, incl. St. John Bosco, St. Maximilian Maria Kolbe and St. Vincent de Paul. Our Lady herself, at the end of her apparitions in Lourdes and Fatima, appeared in the scapular, expressing the will for everyone to wear it. Following the example of the Carmelite scapular, others were also created, but this one remained the most important and the most common. At the age of 10, he also accepted the Carmelite scapular of St. Pope John Paul II. He wore it until his death.

Initially, the scapular was an outer garment that former monks used during their daily activities so as not to dirty the habit. So it played the role of an economic apron. Then the scapular was understood as the robe put on the habit. The rule of St. Benedict in canon 55 regarding the brothers' clothes and shoes. All the old orders still wear the scapular today. Nowadays, a scapular means an outfit that is an external sign of belonging to a brotherhood associated with a specific order.

As it was inconvenient to wear a scapular like that of the representatives of a given order, over the years it was changed into two small pieces of linen, usually with an appropriate image on them. It was worn on two ribbons with one cloth on the back (hence the Latin name scapulare) and the other on the chest. The scapulars have retained this form to this day. In 1910, Pope St. Pius X allowed for practical reasons to replace the scapular with a scapular medal.

In the case of the Carmelite scapular, one piece should bear the image of Our Lady of the Scapular, and the other - the Sacred Heart of Jesus. One part should rest on the chest and the other should rest on the back. The scapular must be blessed according to a special rite.

The Scapular, which is a Marian sign, obliges us to live a Christian life, with particular emphasis on honoring the Blessed Virgin Mary, confirmed by daily prayer *Sub tuum praesidium (Under Thy Protection)*.

—brewiarz.pl

ŚW. BRUNON BONIFACY Z KWERFURTU BISKUP I MĘCZENNIK—12 LIPCA

Brunon urodził się w 974 r. w rodzinie grafów niemieckich w Querfurt. W roku 986 uczył się w szkole katedralnej w Magdeburgu. Studia odbywał pod kierunkiem magistra Geddon. Tu zetknął się z metropolitą magdeburskim, Gizylem, i z Thietmarem, późniejszym biskupem w Merseburgu, autorem znanej Kroniki. W roku 995 został mianowany kanonikiem katedralnym w Magdeburgu. W roku 997 wraz z cesarzem Ottonem III udał się do Rzymu. Tu w roku następnym (998) wdział habit benedyktyńskiego mnicha na Awentynie w opactwie świętych Bonifacego i Aleksego. Pięć lat wcześniej w tym samym klasztorze przebywał św. Wojciech i bł. Radzim. Brunon otrzymał jako imię zakonne Bonifacy.

W roku 999 złożył śluby zakonne. W tym samym czasie zaprzyjaźnił się ze św. Romualdem, który miał już sławę świętego męża i ojca nowej rodziny zakonnej. W roku 1001 Bonifacy znalazł się wśród jego synów duchowych w eremie Pereum koło Rawenny. W tym samym roku jesienią udała się do Polski pierwsza grupa kamedułów z Pereum: Św. Jan i św. Benedykt. Misję tę zorganizował św. Romuald na prośbę cesarza Ottona III i króla polskiego, Bolesława Chrobrego. Mieli oni działać wśród Słowian nadodrzańskich. Do nich to miał się dołączyć Brunon. Dla wyjednania misji odpowiednich przywilejów papieskich, św. Romuald wysłał go do Rzymu. Papież Sylwester II chętnie udzielił wszystkich potrzebnych dla misjonarzy indultów. Brunon otrzymał także od papieża paliusz, a więc tym samym nominację na metropolitę misyjnego. Dawało mu to uprawnienia do mianowania biskupów na terenach misyjnych. Z niewiadomych przyczyn, sakrę biskupią Brunon Bonifacy otrzymał dopiero w roku 1004 w Magdeburgu. W ten sposób stał się pierwszym metropolitą pogańskich Słowian zachodnich, do których był wysłany jako misjonarz.

Złożona sytuacja polityczna na terenie Polski sprawiła, że Brunon zatrzymał się we Włoszech, a potem na dworze cesarza. W 1005 r. udał się na Węgry, aby tam szukać pola dla swojej działalności. W roku 1006 był w Polsce, by w roku następnym (1007) znaleźć się po raz drugi na Węgrzech. Papież wysłał go w tym samym czasie także do Kijowa, a nawet do Pieczyngów nad Morzem Czarnym. Wyprawę finansował zapewne Bolesław Chrobry. W roku 1008 Bonifacy był ponownie w Polsce i usiłował udać się z kolei do Szwecji, aby przez swoich uczniów zorientować się w sytuacji tamtejszego Kościoła. W 1009 roku udał się do Jaćwieży z wyraźnym zamiarem rozpoczęcia tam misji. Niestety, nie było mu dane dokończyć pomyślnie rozpoczętego dzieła. Według podania miał nawrócić nad Bugiem jednego z książąt jaćwieskich, Nothimera. Rywale księcia wykorzystali ten moment i pozbawili go władzy. Brunon zaś, z 18 towarzyszami, miał zginąć z ich ręki 9 marca 1009 roku, gdzieś w okolicach Pojezierza Suwalskiego. Miał wówczas zaledwie 35 lat życia. Bolesław Chrobry wykupił jego ciało. Niestety, ślad o relikwiiach Męczennika zaginął.

Brunon jest autorem trzech zachowanych do dziś utworów pisanych: Żywotu św. Wojciecha, Listu do cesarza Henryka II (1008) i Żywotu Pięciu Braci Kamedułów (1008 lub 1009), zamordowanych przez na pół pogańskich pachołków królewskich. Styl i język tych pism wskazują na wysoką kulturę św. Brunona.

ST. BRUNO OF QUERFURT BISHOP AND MARTYR—12 JULY

Bruno was born in 974 in the family of German graphs in Querfurt. In 986 he attended the cathedral school in Magdeburg. He studied under the supervision of MA Geddon. Here he met the Metropolitan of Magdeburg, Gzyler, and with Thietmar, later bishop of Merseburg, author of the famous Chronicle. In 995 he was appointed cathedral canon of Magdeburg. In 997 he went to Rome with Emperor Otto III. Here, the following year (998), he wore the habit of the Benedictine monk on Aventine in the abbey of Saints Boniface and Alexios. Five years earlier, St. Wojciech and Bl. Radzim. Bruno received Boniface as a religious name. In 999 he made his religious vows. At the same time, he made friends with St. Romuald, who already had the fame of a holy husband and father of a new religious family. In 1001 Boniface was among his spiritual sons in the hermitage of Pereum near Ravenna. In the same year, in the fall, the first group of Pereum Camaldolese monks went to Poland: St. John and St. Benedict. This mission was organized by St. Romuald at the request of the emperor Otto III and the Polish king, Bolesław the Brave. They were to act among the Slavs along the Odra River. Bruno was about to join them. For the reconciliation of the mission of the corresponding papal privileges, St. Romuald sent him to Rome. Pope Sylvester II willingly provided all the indult missionaries needed for the missionaries. Bruno also received a pallium from the pope, and thus a nomination for the missionary metropolitan. This gave him the authority to appoint bishops in mission territories. For unknown reasons, Bruno Boniface was ordained bishop only in the year 1004 in Magdeburg. Thus he became the first metropolitan of the pagan Western Slavs to whom he was sent as a missionary.

Due to the complex political situation in Poland, Bruno stayed in Italy, and then at the court of the emperor. In 1005 he went to Hungary to look for a field for his activities there. In 1006 he was in Poland, and in the following year (1007) he was in Hungary for the second time. The Pope sent him at the same time also to Kiev, and even to the Pechenegs on the Black Sea. The expedition was probably financed by Bolesław the Brave. In 1008 Bonifacy was again in Poland and tried to go to Sweden in order to find out about the situation of the local Church through his disciples. In 1009 he went to Jaćwież with the clear intention of starting a mission there. Unfortunately, he was not able to complete the successfully started work. According to the legend, he was to convert one of the Yotvingian princes, Nothimer, on the Bug river. The prince's rivals took advantage of this moment and stripped him of power. Bruno and 18 companions were to die at their hands on March 9, 1009, somewhere near the Suwałki Lake District. He was only 35 years old at the time. Bolesław Chrobry bought his body. Unfortunately, the trace of the relics of the Martyr has disappeared.

Bruno is the author of three written works that have survived to this day: The Life of St. Adalbert, Letter to Emperor Henry II (1008) and The Life of the Five Camaldolese Brothers (1008 or 1009), murdered by half-pagan royal servants. The style and language of these writings indicate the high culture of St. Bruno.

"250 AMERICA" ART CONTEST

Thank you for submitting your artwork to the "250 America" Art Contest. We appreciate the time, creativity, and effort you put into your project, and we are thrilled to have your unique perspective as part of this celebra-

tion. Our judging panel will review all submissions, and the **official winner will be announced on September 6**. Thank you again for sharing your talent with us, and we wish you the best of luck.

Dziękujemy za wszystkie zgłoszenia do konkursu plastycznego 250 America! Doceniamy Wasz czas, kreatywność i niesamowity wysiłek włożony w każdy projekt. Jesteśmy zachwyceni Waszą wyjątkową perspektywą! Nasz panel sędziowski oceni wszystkie zgłoszenia, a **oficjalny zwycięzca zostanie ogłoszony 6 września**. Jeszcze raz dziękujemy za podzielenie się z nami waszym talentem i życzymy powodzenia.

SAINT BENEDICT OF NURSIA, ABBOT PATRON OF EUROPE—11 JULY

Benedict of Nursia is one of the most famous figures in the Latin Church. He became famous for an extremely wise and balanced rule that became the basis for many later religious families in the West. Through the order he founded, Benedict contributed not only to the deepening of religious life in the Church, but also to the broadly understood cul-

ture. His spiritual sons deserved the most for winning the Germanic peoples to Christ. These reasons prompted Paul VI to distinguish St. Benedict with the honorable title of the main patron of Europe.

Although St. Benedict occupies a prominent place in the history of the Catholic Church, the documented information about him is scarce. The primary source is the work of St. Gregory I the Great, Pope, formerly a Benedictine monk who lived in a time close to St. Benedict. Unfortunately, the Dialogues of St. Gregory's aim was not to give a biography, but rather to describe Benedict's life; hence there is little historical data in them, and many even legendary themes.

YOU ARE IN MY HEART

During Vespers, I heard these words: **My daughter, I want to repose in your heart, because many souls have thrown Me out of their hearts today. I have experienced sorrow unto death.** I tried to comfort the Lord, by offering Him my love a thousand times over. I felt, within my soul, a great disgust for sin (Diary, 866).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Józef Apanel	Brooklyn Hamsley	Jerry Nicassio
Grażyna Apanel	Todd Hill	Andrzej Niedojadło
Karen Arandoña	Tot Hoang	Jacek Ozimski
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Jarrod Pavlak
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Mirosława Pawelczak
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Francis Ports
Andrzejek&Michael Ashline	Marlena Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Jerry Ramirez
Ewa&Roman Auksztulewicz	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Inka Rezier
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Joan Ritchie
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Robert Rosecrans
Lois Barta	Olivia Johnson	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Ania Karwan	Pat Rune
Ronald Brozchinsky	Katarzyna Gaska	Veronica Sequi
Paul Budai	Tadeusz Guzewski	Debra Shewman
Gregorio Cabotaje	Jude Kelber	Barbara Siwecki
Edward Cacho	Larry Klementowski	Maria Sowa
Dora Carrillo	Kimberly & Family	Jean & Mike Speakman
Peter Camacho Family	Zbigniew Kostecki	Matt Starbuck
Jean Carter	Anent L.	Mitchell Starbuck
Ashley&Connor Cooper	Mary Laning	Mary Strazdas
Lacie Cooper	Danuta Labus	Adrianne Swinford
Jadwiga Cywińska	Monique Chmielewska	Halina Szmit
Sylvia Derby	Lehman	Grace Teodors
Adam Dolewski	Olli Marban	Teresa Turek
Zdzisław Dolewski	Anthony Martinez	Unborn Children
Joe Doud	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Mieczysław Dutkowski	Amber Matrauga	Charlene Web
Jacek Dzinski	Maria Menciewicz	Bernadette Westphal
Edmund F. Dzwigalski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Charlotte Frances	Jaroslav Musiat	Patricia Yochum
Grzegorz Gaska	Irene Nielsen	Bogusia Zientek

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Bruno Boniface of Querfurt, bishop and martyr
Monday:	St. Henry
Tuesday:	St. Camillus de Lellis, Priest
Wednesday:	St. Bonaventure, Bishop and Doctor of the Church
Thursday:	Our Lady of Mount Carmel
Friday:	Carmelite Nuns of Compiègne
Saturday:	St. Simon of Lipnica, priest
Sunday:	St. Arsenius the Great

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **July 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot.

A VOCATION VIEW:

That all those now discerning their vocation will be attentive in prayer and active in their response to Jesus the Eternal Word who calls them, we pray to the Lord.

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS
OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

Sat 7/11	4:00 pm	+Marion DeVoe from Sandy and Armando
Sun 7/12	9:00 am	For God's blessings for Tony and Kathy Cruz on their 61st wedding anniversary
		For God's blessings and good health for Beatrice Interrante the wife of Stanley Interrante
	10:30 am	+Franciszek, +Lidia i Józefa Mikołajczyk od córki z rodziną
		+Józefa i +Czesław Chłopieccy od syna z rodziną
		+Maria, +Stefan i +Janusz Mączek
		O powrót do zdrowia dla Teresy Wyszomirskiej i Boże błogosławieństwo dla rodziny Wyszomirskich od Wayne Hacholski
		O Boże błogosławieństwo dla Małgosi z okazji 8 urodzin od Babci i Dziadka
		O zdrowie i siłę dla Franciszka z okazji urodzin
		O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Klemensa z okazji urodzin
		+Adam Kwiatkowski od rodziny
		+Stanisław Książkiewicz od rodziny
		O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Nikoli i Daniela Mika na każdy dzień ich wspólnego życia z okazji 2 rocznicy ślubu od mamy z rodziną
Sat 7/18	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 7/19	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Grażyny Kopydłowskiej z okazji urodzin
		+Grzegorz Mika od brata z rodziną
		+Irena Jakubowska od przyjaciół
		+Janina, +Stanisław i +Kazimierz Guskiewicz od rodziny
		+Łukasz Bodek od rodziny

**KNIGHTS OF COLUMBUS
COUNCIL 9599
AND KOLBE CHARITIES
PRESENTS THE 38th ANNUAL
COUNTRY WESTERN STEAK FRY**

Saturday, August 22, 2026

No Host Bar 5:30 PM

Dinner 6:00 to 7:30 PM

(Chicken available upon request)

\$35 Donation

Dancing and entertainment 7 PM to 10 PM

Raffle and Opportunity Drawing

**Country Western Music by
The Warner Express Band**

All profits to Charity

Limited number of tickets

"No tickets Sold at the Door"

**Sponsorships
Available**

Gold Sponsor \$250

Silver Sponsor \$150

Bronze Sponsor \$100

Call Jerry Labuda for information

**Pope John Paul II Polish Center
3999 Rose Drive, Yorba Linda, Ca 92886**

Curt Horner, GK
714-401-8191

Jerry Labuda, PGK
(714) 458-5382

Joe Kozak
(714) 746-0922

HARVEST FESTIVAL DOŻYNKI September 19-20, 2026

PSA UPDATE

As of this week 78 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$34,015. **All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.**

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

REMINDER

During this time of vacations, trips and rest let us not neglect the obligations of our faith. Please remember your daily prayers and the Sunday Eucharist where ever you are.

© J. S. Paluch Co., Inc.

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
06/27 & 06/28/2026	\$5,891.00	\$556.00
God bless for your generosity!		

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Office Hours:
 Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm
 Sat 12:00 noon—4:00 pm
 Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English
 10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English
 7:30 pm - Polish

Confession before each Mass